

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2017. augusztus 20.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősima

Családi Istentisztelet

Igehirdetés címe: „A haza iránt érzett szeretet és felelősség”

„¹²**Boldog az a nemzet, amelynek Istene az ÚR, az a nép, amelyet örökségül választott.**” Zsoltárok 33,12

„⁴¹**Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta,** ⁴²**és így szólt: „Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! De most már el van rejtve a szemeid elől.** ⁴³**Mert jönnek majd reád napok, amikor ellenségeid sáncot húznak körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak;** ⁴⁴**földre tipornak téged és fiaidat, akik benned laknak, és nem hagynak belőled követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.** ⁴⁵**Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni az árusokat,** ⁴⁶**ezt mondva nekik: „Meg van írva: És az én házam imádság háza legyen, ti pedig rablók barlangjává tettétek.”** ⁴⁷**Ezután naponként tanított a templomban. A főpapok, az írástudók a nép vezetőivel azon voltak, hogy elveszítsék;** ⁴⁸**de még nem találták meg a módját, hogy mit tegyenek vele, mert az egész nép - hallgatva őt - rajongott érte.”** Lk 19,41-48

Szeretett Gyülekezet!

Néhány nappal ezelőtt, mikor kinyitottam az útmutatómat, s elolvastam a mára kijelölt igehirdetési alapigét, az fogalmazódott meg bennem, hogy Isten milyen szépen alakítja az eseményeket. Hiszen nem is lehetne aktuálisabb Ige erre a „piros betűs” ünnepre, mint a hét Igéje és az igehirdetési textus. Ezen az ünnepi alkalmon két dologról szeretnék beszélni (2. dia):

1. a haza iránti szeretetről
2. a haza iránti felelősségről

Mindenekelőtt fontos azt tisztázni, hogy Isten a történelem Ura, Ő alakítja és alakította az eseményeket, nem csak úgy folytak a történelem eseményei, sodródtak népek a történelem viharában, hanem Isten kezében tartotta az emberiség, a népek sorsát, életét. Isten nem csak az individuumot, az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

egyént látja, tartja fontosnak, hanem a népeket, a társadalmakat. Hiszen az egyéneket „lokálisan” a család közösségébe, globálisan a társadalom, a nép közösségébe helyezi. – Ezért mondja az Ige Mózes könyvében (3. dia) – „**5Ezektől ágaztak szét országaikba a szigetlakó népek, mindegyik a maga nyelve szerint, nemzetségekre és népekre tagolódva.**” I Móz 10,5. Ő az, aki engem is, az én piciny, apró életemet is ráhelyezte a történelem időszalagjára, behelyezett engem egy nép, jelen esetben a magyar nép életébe. Ezért fontos hangsúlyozni, hogy a magyar történelem része lehetek én is, a magyar nép életében kaptam én is szerepet, majd szolgálatot és a magyar társadalom jobbulásáért, felemelkedéséért végezhetek feladatot. Mert lokálisan a családomért, globálisan a magyar népért, társadalomért tartozom felelősséggel. Amikor erről beszélek, akkor nem arról van szó, hogy mit „magyarkodik” az ember, hanem arról van szó, hogy a hazám iránt érzett féltő szeretetet és felelősséget belém oltotta Isten. Olyan szépen

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

mondja az Úr Jeremiás könyvében (4. dia): „**4Így szól a Seregek URa, Izráel Istene az egész fogoly néphez, amelyet fogságba vittek Jeruzsálemből Babilóniába: 5Építsetek házakat, és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét! 6Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Házasítsátok meg fiaitokat, és adjátok férjhez leányaitokat! Szüljenek azok fiúkat és lányokat! Szaporodjatok, és ne fogyjatok! 7Fáradozzatok annak a városnak békességén [jólétén - Károli], ahová fogságba vitettelek benneteket, és imádkozzatok érte az ÚRhoz, mert annak békességétől függ a ti békességetek is!**” Jer 29,5-7. Egy idegen országban, fogságban is a nyelv és a nemzet iránt érzett féltő szeretet és felelősség jelenik meg (5. dia): Építsetek házakat, ültessetek kerteket, házasodjatok, szüljete, házasítsatok, ne fogyjatok! Fáradozzatok a város jólétén, békességén! Csupa felszólítás Istentől, hogy az, ami veletek történik egy országban, az a ti felelősségetek. Isten beszél ebben a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

rövid részben demográfiai kérdésekről, utódlásról, gyermeknevelésről, gyermekeink iránt érzett felelősségről, házasságról, szociológiai helyzetről, közfeladatok ellátásáról, a társadalmi életben betöltött szerepekről. Ez nem magyarokodás, hanem Isten azt bízta rám, hogy ahol lehetek, ahova helyezett, azt szeressem és érezzem az iránt a felelősséget. Ha lokálisan nézem, akkor Isten a Zsarnai – Lampert családba helyezett. Szeretem a családomat és felelősséget ruháztam rá. Ez nem Zsarnaiskodás – Lampertkodás, hanem hálás vagyok a családomért és felelősségem van, hogy mit adok tovább és mit látnak a gyermekeim. Tovább viszik a család nevét, mely évtizedeken, évszázadon át nemesi rangot hordozott és remélem, gyermekeim is felelősséget éreznek lokálisan a következő nemzedék és a családjuk iránt. (6. dia) Ez nevezzük családi identitásnak, a család iránt érzett szeretetet. Nem rajongok a családjáért, de van bennem egy egészséges családszeretet. Éppen így nem rajongok a hazáért, de van bennem egy egészséges hazasze-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

retet, hálás vagyok, hogy magyar embernek születtem, hálás vagyok a magyar történelemért, a magyar nép kiemelkedő történelmi alakjaiért, elődeinkért, a magyar nép kiemelkedő teljesítményéért a kutatásban, a sportban, az irodalomban, a művészetben és lehetne még sorolni. Ez nem – a szó ma definiált negatív értelmében – nacionalizmus, hanem hazaszeretet. Hasonlóképpen: először vagyok ember, utána vagyok magyar. Minthogy először vagyok Krisztusban hívő keresztyén és csak utána evangélikus. Nincs túlraajongás, de nem szeretném megtagadni azt, amiben helyezett az Úr, magyar vagyok és evangélikus. Ez hálával tölt el. És nem szidom a magyar népet, ahogy azt sokan teszik, nem szidom a magyar sportolóinkat, költőinket, ahogy azt sokan teszik, nem tagadom meg a történelmünket, ahogy azt sokan teszik, hanem mindezért hála van a szívemben. Természetesen vannak dolgok, melyekkel nem értek egyet, melyekkel nem tudok azonosulni és ezt az Ige mérlegére kell tenni. Vannak történelmünkben szo-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

morú tragédiák, melyek az istentelenségnek köszönhetőek. Vannak költők, művészeink, akiknek munkáik inkább rombolnak, mint építenek, vagy nem tudok közösséget vállalni velük. Mit értek ezalatt? Egy példát hadd mondjak: Az általam nagyra becsült és szeretett Jókai Mór egyszer azt írta, akiben túl buzgó volt a haza iránt érzett szeretet (7. dia): „*A mennyországért sem szabad elárulni Magyarországot.*”. Mivel először vagyok Krisztusban hívő keresztyén és a Krisztushoz igazított életem határoz meg mindent, s ítélek meg mindent a krisztusi értékrend miatt, ezért a Krisztus iránt érzett szeretetem miatt nem tudok közösséget vállalni Jókainak ezzel a mondatával, noha én is azt mondom, hogy az ember ne árulja el saját szeretett hazáját, de nem állítom szembe a Mennyországgal, ahová készülök, ahová mennyei polgárságom van. Ezeket mind az Ige mérlegére kell tennem. De, szeretem Magyarországot, szeretem a magyar népet és nem szeretném elhagyni, nem szeretném néhány tíz - vagy százezer forintért itt hagyni.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Nem szeretném megtagadni azt, akik közé helyezett az Úr, a történelmet, melynek én is részese lehetek, a népet, akik közé, mint nagy család tartozhatok. Józan, egészséges hazaszeretetre van szükség az életünkben! Nem is kell erről olyan sokat beszélni (8. dia), mert noha hangsúlyos a hazánk iránt érzett szeretet, de ami igazán fajsúlyos: a hazánk iránt érzett felelősség.

Itt térnek rá az Igénkre, amiről olvashatunk a Zsoltárok könyvében, és amiről beszél Jézus, illetve kezdeném azzal, ami történt Jézussal. Ebben a történetben azt olvashatjuk (9/a dia): „**⁴¹Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta...**”. Jézus olyan mély felelősséget érzett népe iránt, hogy könnyekre fakadt. Sírt! Az eredeti szó (ἐκλαυσειν - κλαίω) szó szerint azt jelenti: zokog, jajgatva sír. Jézus úgy szereti az ő népét, olyan mély felelősséget érez iránta, annyira szánja a várost, az ő népét, hogy zokog, jajgatva sír. Egy másik helyen is ez a felelősség, ez a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

féltő szeretet mutatkozik meg (9/b): „**34Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megöled a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, mint a kotlós a csibéit szárnyai alá, de nem akartátok!**” Lk 13,34. Jézus minden tettének mozgató rugója népe, illetve az ember iránt érzett szeretet és felelősség. Ő ezért vállalta a kereszthalált. Az ember elveszett állapota váltotta ki belőle ezt a mély sírást, zokogást. Amikor látja az elveszett állapotukat és látja a tehetetlenséget, hiszen (10. dia) Jézus összeakarta gyűjteni őket, de nem akarták, vagy „**Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat!**” – de nem akarta felismerni. Ott volt az a tudatos ellenállás. Ilyen az, amikor egy népnek megkeményedik a szíve. Amikor már tudatosan ellenáll. Pedig lehetne másképpen, de ő nem akarta és nem ismerte fel. De az evangélium éppen abban van, hogy Jézus nem az elutasításra tekint, hanem arra, hogy mentheti meg az embereket. Ő nem a pillanatnyi csalódásokat lát-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

ja. Az elveszettek iránt érzett szeretete és felelőssége erősebb a keserűségénél, a csalódottságánál, a visszautasítottságnál. Miért? Mert szereti az övéit! (11. dia) El lehet kótya-vetyélni Jézus szeretetét, kegyelmét, el lehet játszani, el lehet mulasztani a kegyelmi időt, vagy, ahogy fogalmaz később Jézus: „**nem ismerted fel meglátogatásod idejét.**” ezt is el lehet mulasztani, mert lejár a kegyelmi idő! Ő fel akarja ismertetni az emberrel, de ha az ember nem akarja felismerni, akkor nincs mit tenni! Ez a felelősség kell, hogy legyen a hívő emberekben is az egy hazában élők iránt. Szeretem a hazámat, de ami igazán fontos: szeretem azokat, akik körülöttem vannak! Ez az igazi hazaszeretet. Ezért mondta egyszer Wass Albert (12. dia): „**A hazaszeretet ott kezdődik, amikor egymást szeretik azok, akik egy hazában élnek. De ezt olyan nehezen értik meg az emberek.**”.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Ha szeretem Jézus Krisztus, akkor szeretem a hazámat. Ha szeretem a hazámat, akkor felelősséget érzek a velem egy hazában élők iránt és azt akarom, hogy minél többen eljuthassanak abba a mennyei hazába majd, amiről az Ige beszél! Én sem tehetek másképpen! Ahogy Jézus szerette az embert, szereti az Ő népét, felelősséget érzett irántuk, ezért Ő mindent kész volt megtenni. Ezért bennünk is ez legyen, ez az indulat legyen a magyar népünk iránt, az elveszett emberek iránt. Érezzük annak súlyát, terhelődjön a mi szívünkre a másik embertársunknak elveszett állapota szeretett hazánkban, határainkon innen és túl, szerte a világban. Tudunk-e mi is zokogni, jajgatva sírni a másik emberért vagy Jézus még egyelőre értünk sír, értünk zokog? Az a nép lesz igazán boldog, aki felismerte Jézust, elfogadta Őt Megváltóul és együtt tud zokogni a másik ember iránt. Ez a hívők igazi felelőssége, ezt üzeni ma ez a piros betűs ünnep!